

تأثیر تراکم گیاهی و الگوی کاشت بر عملکرد و روند تشکیل دانه ذرت شیرین (*Zea mays saccharata*) هیبرید SC-402 در کشت بهاره

قدرت اله فتحی

دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید چمران اهواز

به منظور بررسی تأثیر الگوی کاشت و تراکم بوته بر عملکرد و روند تشکیل و پر شدن دانه در ذرت شیرین، آزمایشی به صورت کرت‌های خرد شده با دو سطح الگوی کاشت (فاصله خطوط ۵۰ و ۷۵ سانتی متر) در کرت‌های اصلی و چهار سطح تراکم (۶۵، ۷۵، ۸۵ و ۹۵ هزار بوته در هکتار) در کرت‌های فرعی در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۴ تکرار در بهمن ماه سال زراعی ۷۶-۱۳۷۵ در مزرعه تحقیقاتی مجتمع عالی آموزشی و پژوهشی کشاورزی رامین وابسته به دانشگاه شهید چمران اهواز به مرحله اجرا گذاشته شد. تجزیه آماری داده‌های حاصل از آزمایش نشان داد که تغییر فاصله خطوط کشت از ۵۰ سانتی متر به ۷۵ سانتی متر بر عملکرد دانه اثر معنی داری ندارد اما بین تراکم‌ها اختلاف معنی داری وجود داشت. بطوری که بیشترین عملکرد دانه در واحد سطح با تراکم ۹۵ هزار بوته در هکتار با عملکرد ۵/۳۳۷ تن در هکتار حاصل شد. روند تشکیل دانه در $\frac{1}{4}$ بلال نسبت به زمان معنی دار تشخیص داده شد. به نحوی که به مرور زمان این درصد افزایش یافته و پس از رسیدن به یک نقطه ماکزیمم، روند ثابت را به خود می‌گیرد. حداکثر دانه‌های تشکیل شده در حدود ۱۰۰ روز بعد از کاشت حاصل شد. بین ریح‌های هر بلال نیز از این نظر اختلاف معنی داری وجود داشت. بدین ترتیب که بیشترین میزان دانه‌های تشکیل شده مربوط به ریح‌های دوم و سوم بود.